

ik bewaard om te zien of ik dit paar groene of zwarte rupsen krijg.

Na de vakantie weer in mijn woonplaats teruggekeerd, had ik het geluk behalve een paar ex. van de spartelrups-vlinder enkele rupsen van nachtpauwoog te vinden. Eigenaardig, dat ik deze en nog andere soorten vond op een stuk hei, en gesloten door dennebosschen juist daar, waar de spoorlijn dwars door de bosschen heengaat. Waarschijnlijk volgen de vlinders dezen weg om op eenige stille plekjes hun eieren te deponeren. Ook vond ik langs een spoorweg twee vlinders van de dennepijlstaart, jammer genoeg, beide mannetjes, zoodat ik niet kan beproeven de rupsen, die ik nooit gevonden heb, op te kweken.

Tot mijn spijt had ik later geen tijd dien omtrek daar verder te onderzoeken, om te zien of deze in ons land nog niet zeer algemeene soort, daar meer voorkomt.

En hiermede zijn de herinneringen van de vangst van 1906 ten einde. Veel heb ik genoten, vooral bij het kweken van verschillende soorten. Voor vele lezers, die het al lang doen, zijn die herinneringen zeker niet belangrijk geweest. Anderen, die het nooit deden, hoop ik er door opgewekt te hebben, het ook eens te doen. Door het zien van dit betrekkelijke kleine in de natuur leert men veel zien, wat anders niet belangrijk genoeg wordt geacht, om er een oogenblik bij stil te staan.

Aanschouwing van het eene wekt telkens belangstelling voor het andere.

W. I. E.

Vragen en Korte Mededeelingen.

Vogelmoord op de Texelsche ree.

Er is een Parijsche firma die te Kampen een filiaal heeft, welke de sterntjes en andere zeevogels van opkoopters uit zeeplaatsen gestuurd krijgt. Niet alleen sterntjes, doch ook lieuwen en vleugels van zilvermeeuwen worden in eene circulaire aan jagers en poeliers gericht, gevraagd. Daar men voor de sterntjes 20 en voor de lieuwen 8 cts. betaald krijgt, wordt er natuurlijk druk jacht op gemaakt met geweer en kanongeweer, hetgeen, vooral nu de broedtijd dezer dieren is aangebroken, eene geweldige slachting onder die mooie diertjes aanricht. Reeds nu zijn de gevolgen merkbaar; loopt men langs den Helderschen dijk, geen enkele stern haast ziet men. De jagers schromen zich niet op het strand de dieren te schieten, wat mogelijk is met de weinige veldpolitie, die men hier heeft. Komt men aan de overzijde van het Marsdiep, den geheelen dag knallen de schoten der jagers. Zoo ongeveer een kleine driehonderd vogels per dag worden er wel neergelegd. En wel juist van de mooiste, onschadelijkste zeevogels die we hebben, want heerlijk mooi zijn die diertjes, vooral nu in den paartijd. Ik ben een paar keer van dezen maand op Onrust en het Texelsche strand geweest; af en toe vindt je doode sterntjes of zie je ze lamgeschoten voortstropelen. Zoo ziet u, het is meer dan erg en hoe spoediger er een eind aan komt, hoe beter; anders kon die nieuwe vogelwet, die er nog moet komen, wel eens ten opzichte van de sterntjes, mosterd na den maaltijd zijn.

Er zijn veel visscherslui, die er schande van spreken, dat die beestjes bij hoopen maar doodgeschoten worden. Weet u wat zij zeggen? »Niet de jagers, die voor hun brood schieten, die moet men niets doen, maar de dames, die zich ten koste der arme diertjes mooi willen maken, moest men in de nor stoppen. Zij zijn de schuld er van, dat ze uitgerooid worden.»

Maar is er nu wezenlijk voorloopig niets aan te doen? Zou de minister van Binnenlandsche Zaken geen verbod kunnen uitvaardigen, zoodat reeds nu terstond die schandelijke vogelmoord ophoudt? Hoe was dat geval ook weer met dien Engelschman, die een jaar of 5 geleden met kanongeweer in de Wadde jaagde? Want de eigenlijken tijd om de sterren te schieten, komt in Juli na den broedtijd aan, als honderden

van die vogels zich voor het Marsdiep bevinden om de kleine vischjes te snappen.

Ook aangaande de Kluiten, die mooie vogels, die op Texel voorkomen, is een meerdere bescherming gewenscht.

Den Helder.

J.

Tweevormigheid bij Japansche Kwee.

Bij 't teekenen van een *Cydoina japonica* in knop, trot 't mij dat niet alle kelken denzelfden vorm hadden. In elk trosje van drie of vier was er in den regel één die duidelijk twee deelen van ongelijke doorsnede vertoonde. Ook aan de open bloemen was 't nog steeds te zien en bijna altijd gaf de afwijkende knop een bloem zonder stijlen of met rudementaire stijlen en vruchtbeginsel; bij * in de schets hierbij aangewezen.

Cydoina japonica.

* Heb een aantal heesters nagezien en altijd waren er wel eenige trosjes die 't verschijnsel sprekend gaven; ook vele evenwel lieten 't geval niet duidelijk onderscheiden; zoodat er om zoo te zeggen overgangen tusschen één en tweeslachtige bloemen ontstonden.

* Heb nergens iets dergelijks van *C. japonica* vermeld kunnen vinden; maar 't moet wel bekend zijn; 't valt ieder in 't oog, die de bloemen van de algemeen gekweekte sierplant wat nauwkeurig bekijkt.

E. H's.

Groot en klein Hoefblad.

Hier vond ik reeds voor lang eene kolonie van groot Hoefblad in de wal van een sloot bij de boerderij van de Heer H. Dijkhuis, vlak bij het dorp Ulrum. Een enkele keer zag ik er bloemstengels aan, maar, door 't herhaalde slootgraven, komen de planten in de laatste jaren niet zoo ver meer. In de volkstaal noemt men hier het klein Hoefblad. „Stinkblad”, waarvoor ik geen reden kan vinden, tenzij in den last, dien de landbouw heeft van dit onuitroeibaar onkruid.

Dr. J. C. SCHÖNFELD, Arts.